

22.

Zákon

daný dne 7. února 1909,

platný pro markrabství Moravské, kterým se mění zákonem ze dne 3. dubna 1905, čís. 49 z. z., pozměněná ustanovení § 7. zákona ze dne 14. prosince 1888, čís. 129 z. z., jímž na základě zákona ze dne 17. června 1888, čís. 99 ř. z., byla vydána ustanovení, kterak odměňovati vyučování náboženství na veřejných školách národních.

K návrhu zemského sněmu Mého markrabství Moravského vidí se Mi naříditi, jak následuje:

Článek I.

Ustanovení § 7. zákona ze dne 14. prosince 1888, čís. 129 z. z., ve znění dle zákona ze dne 3. dubna 1905, čís. 49 z. z., se zrušují a na jich místo vstupují tato ustanovení:

§ 7.

Zvláštní učitelé náboženství se stálými platy ustanovení jsou co do svých služebních příjmů (pokud v tom ohledu nestávají odchylná ustanovení), svého výslužného a nekatoličtí učitelé náboženství též co do nároků na zaopatření svých pozůstalých na roveň postavení světským učitelům při dotyčných školách ustanoveným, a platí tudíž předpisy, platné v té příčině pro světské učitele na dotyčné škole také pro učitele náboženství se stálými platy ustanovené.

Pokud se týče pense, počítá se zvláštním učitelům náboženství definitivně ustanoveným také služební doba v provisorním ustanovení ztrávená, radí-li se bez přerušení ku služební době, ztrávené v ustanovení definitivním.

Tomu učiteli náboženství, který z aktivní správy duchovní přestoupil do služby školní, počítá se doba v duchovní správě ztrávená při vyměření pense nanejvýš počtem osmi let.

Článek II.

Zákon tento nabude platnosti dnem 1. července 1909.

Článek III.

Mému ministrovi kultu a vyučování jest uloženo, aby zákon tento provedl.

Ve Vídni, dne 7. února 1909.

František Josef v. r.

Kanèra v. r.